

УДК 351.851

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ, ПОВ'ЯЗАНИХ ЗІ ЗДІЙСНЕННЯМ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Гриценко Ю.В.

RESEARCH ISSUES RELATED TO THE STATE CONTROL ACTIVITIES EDUCATIONAL INSTITUTIONS

Gritsenko Y.

У статті проведено аналіз чинного законодавства в галузі здійснення державного контролю за діяльністю навчальних закладів взагалі та з питань надання безпечних та нешкідливих умов організації навчально-виховного процесу зокрема. Виявлено проблеми, пов'язані із кількістю та неузгодженістю перевірок. Запропоновані шляхи удосконалення методів здійснення контролю за діяльністю навчальних закладів.

Ключові слова: державний контроль, навчальні заклади, безпека життєдіяльності.

Постановка проблеми. Державний контроль за діяльністю навчальних закладів незалежно від форм власності здійснюється з метою забезпечення реалізації єдиної державної політики у галузі освіти, зазначено в Законі України «Про освіту» [3]. Державні стандарти освіти встановлюють вимоги до змісту, обсягу і рівня освітньої та фахової підготовки в Україні. Вони є основою оцінки освітнього та освітньо-кваліфікаційного рівня громадян незалежно від форм здобуття освіти [16].

Усі навчальні та виховні заклади в установленому законодавством порядку здійснюють оперативний і бухгалтерський облік своєї діяльності (як господарської, так і суто навчально-виховної), за правильність якого посадові особи цих закладів несуть установлену законодавством України дисциплінарну, адміністративну й кримінальну відповідальність. Контроль за виконанням вимог законодавства України освітніми закладами в галузі освітньо-виховної роботи здійснюють вищі органи стосовно підпорядкованих їм закладів освіти системи Міністерства освіти і науки України, а також спеціальні контролюючі органи відомчої спрямованості, такі як Державна інспекція закладів освіти, яку утворено при Міністерстві освіти і науки України (вони здійснюють так званий відомчий контроль), а з інших питань — у галузі бюджетної, фінансової дисципліни, додержання природоохоронного законодавства тощо — органи місцевого самоврядування, виконавчої влади й спеціальні контролюючі органи — органи міжвідомчого та надвідомчого контролю. Врахування цих факторів, які впливають та ефективність діяльності навчальних закладів, має вирішальне

значення для координації зусиль влади та громади щодо підвищення якості надання освітніх послуг.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Відомо, що на ефективність будь-якої діяльності впливає співвідношення витрат на здійснення управлінських функцій та результатів діяльності системи.

Так, Пальчиков В.І. в дослідженні «Правові проблеми вдосконалення організації діяльності та управління у сфері освіти» зазначає, що актуальною науково-теоретичною та практичною проблемою видається визначення засад організаційно-правового регулювання управління в сфері освіти, його вдосконалення та фінансового забезпечення. На сучасному етапі соціально-економічного розвитку українського суспільства розбудова освіти набуває пріоритетного значення у діяльності держави. Освіта виступає як основа соціального, економічного, духовного, інтелектуального та культурного розвитку суспільства і держави. Про увагу держави до проблем освіти свідчить наявність дуже потужного нормативного забезпечення: 8 законів України; понад 70 указів Президента України; близько 90 постанов Кабінету Міністрів України з різних напрямів функціонування системи освіти [14].

В роботі Хохленко О.М. «Адміністративно-правове забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій у сфері освіти» аналізується ступінь оптимальності поєднання державного управління і громадського самоврядування в освіті. Як зазначає автор, практика застосування відповідних положень нормативних актів свідчить про недостатню спрямованість їх на ефективне функціонування освітянської сфери, неповноту адміністративно-правового забезпечення, суперечливість окремих його норм, відсутність чіткого розмежування компетенції між органами виконавчої влади, що призводить, зокрема, до дублювання окремих функцій, зниження відповідальності за неналежне виконання завдань реформування системи освіти, зниження рівня якості освітніх послуг [17].

Метою дисертаційної роботи Парашенко Л.І. «Механізми державного управління розвитком загальної середньої освіти в Україні» є визначення

теоретичних засад державного управління розвитком системи загальної середньої освіти та наукове обґрунтування методичних і практичних рекомендацій, спрямованих на запровадження механізмів державного управління розвитком загальної середньої освіти в контексті переходу України до сервісної держави [15].

Мета. Метою даної роботи є аналіз чинного законодавства з питань здійснення державного контролю за діяльністю навчальних закладів, охорони праці та безпеки життєдіяльності; аналіз реального стану в галузі здійснення державного контролю за діяльністю навчальних закладів, зокрема, у сфері охорони праці та безпеки життєдіяльності. Пошук шляхів координації роботи відповідних органів в галузі організації державного контролю.

Матеріал і результати дослідження. Відповідно до ст. 5, 10, 11, 14 Закону України «Про освіту» [4], ст. 35, 36, 37, 40 Закону України «Про загальну середню освіту» [2] одним із основних завдань, які покладені на органи управління освітою, є контроль за додержанням вимог законів та інших нормативно-правових актів у галузі освіти, виконанням Державного стандарту загальної середньої освіти всіма навчальними закладами системи загальної середньої освіти, розташованими на території міста. Державний контроль за діяльністю загальноосвітніх навчальних закладів здійснюється з метою забезпечення реалізації єдиної державної політики в сфері загальної середньої освіти. Основною формою державного контролю за діяльністю загальноосвітніх навчальних закладів є державна атестація закладу, яка проводиться не рідше одного разу на 10 років.

Наказом Міністерства освіти і науки України від 25.01.2008 N 34 затверджено ПОРЯДОК здійснення державного контролю за діяльністю навчальних закладів [7], в якому функції здійснення державного контролю за діяльністю навчальних закладів покладені в тому числі і на органи місцевого самоврядування. 8 квітня 2011 року Указом Президента України №438 затверджено ПОЛОЖЕННЯ про Державну інспекцію навчальних закладів України [8].

Управління освіти на виконання зазначених та інших нормативно-правових актів здійснює державний контроль за діяльністю навчальних закладів (так звану перевірку) з питань:

- виконання навчальними закладами положень Конституції, законів України та інших нормативно-правових актів з питань освіти;
- організації навчально-виховної і науково-методичної роботи, використання науково-педагогічного потенціалу та матеріальних ресурсів, розвитку матеріально-технічної бази і соціальної сфери;
- дотримання ними нормативно-правових актів у галузі освіти;
- забезпечення безпечних та нешкідливих умов організації навчально-виховного процесу;

- відповідності діяльності навчальних закладів державним стандартам і вимогам;
- контролю якості підготовки учнів.

Крім того, перевірку діяльності навчальних закладів з різних питань здійснюють:

- санітарно-епідеміологічні служби;
- управління МНС;
- органи охорони праці;
- органи соціального страхування;
- служби Держенергонагляду;
- управління МВС;
- прокуратура, юстиція і т.ін.

Часто-густо перевірки неузгоджені, одна інстанція відвідує навчальний заклад з перевіркою через день-тиждень після іншої. Вимоги до організації діяльності, видів та змісту документації навчальних закладів з одних і тих самих питань різними суб'єктами здійснення державного контролю різняться, а то і суперечать один одному. Часті перевірки відволікають директора, його заступників та педагогів від навчально-виховного процесу, викликають непорозуміння стосовно неузгодженості вимог «перевіряючих». Особливо гостро це відчувається в навчальних закладах з малою кількістю учнів (до 24 класів), в яких введено тільки 1,5 ставки заступників директора з навчально-виховної роботи.

Аналіз перевірок навчальних закладів міста Луганська контролюючими органами у 2012, 2013 роках показаний на рис. 1, 2.

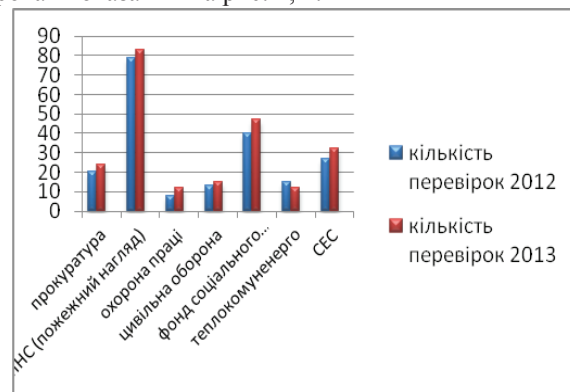

Рис. 1. Кількість перевірок навчальних закладів в 2012-2013 роках

Отже, в середньому один заклад освіти перевіряють дві інстанції в місяць, тобто до 20 перевірок на рік.

Вивчення даної проблеми показало, що прикладом ефективної організації здійснення державного контролю є Указ Президента України «Про деякі заходи з дерегулювання підприємницької діяльності» [9].

Указом чітко визначені контролюючі органи, що мають право проводити планові та позапланові виїзні перевірки фінансово-господарської діяльності суб'єктів підприємницької діяльності та їхні

повноваження. В Указі регламентовано порядок здійснення перевірок, а саме планові виїзні перевірки проводяться всіма контролюючими органами одночасно в день, визначений органами державної податкової служби, а порядок координації проведення перевірок встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Рис. 2. Динаміка перевірок навчальних закладів в 2012-2013 роках

Одним з головних напрямків перевірки діяльності навчальних закладів є сфера охорони праці та забезпечення пожежної, санітарної, енергобезпеки. Політика держави в галузі охорони праці базується на принципах пріоритету життя і здоров'я працівників відповідно до результатів виробничої діяльності підприємства і повної відповідальності власника за створення безпечних і нешкідливих умов праці, комплексного розв'язання завдань охорони праці на основі національних програм з цих питань та з урахуванням інших напрямів економічної і соціальної політики, досягнень в галузі науки і техніки та охорони навколишнього середовища, соціального захисту працівників, повного відшкодування шкоди особам, які потерпіли від нещасних випадків на виробництві і професійних захворювань. Встановлення єдиних нормативів з охорони праці для всіх підприємств незалежно від форм власності і видів їхньої діяльності є пріоритетом державної політики у галузі охорони праці. Використання економічних методів управління охороною праці, проведення політики пільгового оподаткування сприяє створенню безпечних і нешкідливих умов праці.

Участь держави у фінансуванні заходів щодо охорони праці полягає у здійсненні навчання населення, професійної підготовки і підвищення кваліфікації працівників з питань охорони праці, забезпечення координації діяльності державних органів, установ, організацій та громадських об'єднань, що вирішують різні проблеми охорони здоров'я, гігієни та безпеки праці. Міжнародне

співробітництво в галузі охорони праці, використання світового досвіду організацій роботи сприяє поліпшенню умов і підвищенню безпеки праці.

Нещасні випадки на виробництві зумовлюють значні втрати часу, підвищення страхових внесків, знищення або пошкодження обладнання, зниження продуктивності праці, значні штрафні санкції, витрати коштів на експертизи та ін. [12].

Разом із тим в забезпеченні безпечних та нешкідливих умов організації навчально-виховного процесу в закладах освіти України існують певні невирішені проблеми, а саме:

- Великий строк експлуатації будівель навчальних закладів України (56% навчальних закладів розташовані в будівлях, побудованих у 60-80-х роках минулого сторіччя, тобто функціонують 30-50 років, 15% будівель навчальних закладів побудовані раніше 60-х років, тобто більше 50 років тому).

- Потреба капітального ремонту покрівлі, системи опалення, водопостачання та водовідведення, каналізації більшості будівель навчальних закладів.

- Аварійний стан деяких будівель навчальних закладів України.

- Відсутність в навчальних закладах протипожежної сигналізації.

- Проходження працівниками щорічного обов'язкового профілактичного медичного огляду за власний рахунок.

- Відсутність кабінетів з охорони праці у більшості навчальних закладів.

- Відсутність у штатних розписах навчальних закладів посад спеціалістів з охорони праці.

- Забезпечення медичними працівниками не всіх навчальних закладів.

- Відсутність забезпечення працівників спецодягом, спецвзуттям, засобами індивідуального захисту відповідно до державних нормативів за рахунок роботодавця.

- Незабезпечення в повному обсязі доплат за суміщення професій, посад, розширення зони обслуговування, виконання обов'язків тимчасово відсутніх працівників.

- Недостатня організація системної роботи у навчальних закладах щодо проведення навчань і перевірки знань з охорони праці всіх категорій працівників.

- Зростання рівня захворюваності працівників освіти.

- Виробничий травматизм.

- Недостатня організація системного відомчого і громадського контролю за виконанням установами і закладами освіти «Положення про організацію роботи з охорони праці учасників навчально-виховного процесу», затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України №563 від 01.08.2001 року [13, с. 207-233], нормативних

документів з питань охорони праці, безпеки життєдіяльності учасників навчально-виховного процесу [13], і як наслідок – велика кількість неузгоджених перевірок контролюючих органів за станом організації роботи з охорони праці, забезпечення безпечних та нешкідливих умов для організації навчально-виховного процесу.

Вирішення цих проблем дозволить значною мірою підвищити безпеку життєдіяльності навчальних закладів, забезпечити учасникам навчально-виховного процесу безпечні та нешкідливі умови навчання, виховання та праці.

Правовою основою законодавства щодо охорони праці є Конституція України, закони України: «Про охорону праці», «Про охорону здоров'я», «Про пожежну безпеку», «Про використання ядерної енергії та радіаційний захист», «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення», а також Кодекс законів про працю України (КЗпП) [6].

Основний Закон України проголошує, що найвищою соціальною цінністю в Україні визнаються людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека [1].

В ст. 43 Конституції України записано: «Кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає, або на яку вільно погоджується... Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці...».

Основоположним законодавчим документом в галузі охорони праці є Закон України «Про охорону праці», дія якого поширюється на всі підприємства, установи і організації незалежно від форм власності та видів їх діяльності, на усіх громадян, які працюють, а також залучені до праці на цих підприємствах [4].

Специфічною особливістю українського Закону, що регламентує правову основу охорони праці, є високий рівень прав і гарантій робітникам. Вперше в історії держави робітникам надано право відмовитися від роботи у випадку існування на виробництві загрози для їхнього здоров'я і життя. До позитивних моментів Закону України «Про охорону праці», безперечно, належить закріплення за державою функції управління охороною праці. Держава виступає гарантом створення безпечних та нешкідливих умов праці для працівників підприємств, установ, організацій усіх форм власності.

В Законі України «Про охорону праці» (ст. 4) задекларовані основні принципи державної політики в галузі охорони праці [4]:

— пріоритет життя і здоров'я працівників по відношенню до результатів виробничої діяльності підприємства;

— повна відповідальність роботодавця за створення безпечних і нешкідливих умов праці;

— обов'язковий соціальний захист працівників, повне відшкодування шкоди особам, які потерпіли

від нещасних випадків на виробництві і професійних захворювань;

— використання економічних методів управління охороною праці, проведення політики пільгового оподаткування, що сприяє створенню безпечних і нешкідливих умов праці;

— комплексне розв'язання завдань охорони праці на основі національних програм з цих питань та з урахуванням інших напрямків економічної та соціальної політики, досягнень в галузі науки і техніки та охорони навколишнього середовища;

— встановлення єдиних нормативів з охорони праці для всіх підприємств, незалежно від форм власності і видів їхньої діяльності;

— здійснення навчання населення, професійної підготовки і підвищення кваліфікації працівників з охорони праці;

— співробітництво і проведення консультацій міжроботодавцями та профспілками (представниками трудових колективів) при прийнятті рішень з охорони праці;

— міжнародне співробітництво в галузі охорони праці, використання світового досвіду організації роботи щодо покращення умов і підвищення безпеки праці.

Для реалізації цих принципів створено Національну раду з питань безпечної життєдіяльності при Кабінеті Міністрів України [11], Державну службу гірничого нагляду та промислової безпеки України та Державну інспекцію техногенної безпеки України, Національний науково-дослідний інститут промислової безпеки та охорони праці Державної служби гірничого нагляду та промислової безпеки України і НАН України, Головний навчально-методичний центр Держгірпромнагляду України. Розроблені та реалізуються національна, галузеві, регіональні та виробничі програми покращення стану безпеки, гігієни праці виробничого середовища. В обласних, районних, міських органах виконавчої влади функціонують служби охорони праці.

Перелік основних документів, що регламентують організацію охорони праці в установах освіти:

1. Конституція України [1]:

Стаття 27. Кожна людина має невід'ємне право на життя.

Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави - захищати життя людини. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань.

Стаття 68. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

2. Закон України «Про освіту» [3]:

Стаття 51. п.1. Вихованці, учні, студенти, курсанти, слухачі, стажисти, клінічні ординатори, аспіранти, докторанти відповідно мають гарантоване державою право на:

- безпечні і нешкідливі умови навчання та праці.

Стаття 57. п.1. Держава забезпечує педагогічним та науково-педагогічним працівникам:

- належні умови праці, побуту, відпочинку, медичне обслуговування.

3. Закон України «Про загальну середню освіту» [2]:

Стаття 22. п.1. Загальноосвітній навчальний заклад забезпечує безпечні та нешкідливі умови навчання, режим роботи, умови для фізичного розвитку та зміцнення здоров'я, формує гігієнічні навички та засади здорового способу життя учнів (вихованців).

4. Закон України «Про охорону праці» [4]:

Стаття 43. За порушення законодавства про охорону праці, невиконання розпоряджень посадових осіб органів державного нагляду за охороною праці юридичні та фізичні особи, які відповідно до законодавства використовують найману працю, притягаються органами державного нагляду за охороною праці до сплати штрафу у порядку, встановленому законом.

5. Кодекс законів про працю України [6]:

Стаття 29. Обов'язок власника або уповноваженого ним органу проінструктувати працівника і визначити йому робоче місце.

До початку роботи за укладеним трудовим договором власник або уповноважений ним орган зобов'язаний:

1) роз'яснити працівникові його права і обов'язки та проінформувати під розписку про умови праці, наявність на робочому місці, де він буде працювати, небезпечних і шкідливих виробничих факторів, які ще не усунуто, та можливі наслідки їхнього впливу на здоров'я, його права на пільги і компенсації за роботу в таких умовах відповідно до чинного законодавства і колективного договору;

2) ознайомити працівника з правилами внутрішнього трудового розпорядку та колективним договором;

3) визначити працівникові робоче місце, забезпечити його необхідними для роботи засобами;

4) проінструктувати працівника з техніки безпеки, виробничої санітарії, гігієни праці і протипожежної охорони.

6. Державні санітарні правила і норми влаштування, утримання загальноосвітніх навчальних закладів та організації навчально-виховного процесу (ДСанПіН 5.5.2.008-01) [13, с.589-638].

Інші законодавчі та нормативні документи про охорону праці, забезпечення безпечних та нешкідливих умов навчання та виховання, які

регламентують діяльність учасників навчально-виховного процесу.

Контроль за дотриманням законодавства щодо безпеки життєдіяльності в Україні здійснюють різні державні та громадські організації. Серед них державні органи загальної, спеціальної та галузевої компетенції, а саме Верховна Рада, Кабінет Міністрів, виконавчі комітети місцевих рад народних депутатів, місцеві адміністрації.

Державні органи спеціальної компетенції уповноважені контролювати діяльність підприємств, установ, організацій і громадян з питань охорони праці, охорони здоров'я, охорони навколишнього середовища.

Державне управління охороною праці в Україні здійснюють Кабінет Міністрів України; Міністерство праці та соціальної політики України; міністерства та інші центральні органи державної виконавчої влади; місцева державна адміністрація, місцеві Ради народних депутатів.

Для розробки і реалізації цілісної системи державного управління охороною праці при Кабінеті Міністрів України створена Національна рада з питань безпечної життєдіяльності населення, яку очолює віце-прем'єр-міністр України. Для координації, вдосконалення роботи з охорони праці і контролю за цією роботою в центральному апараті міністерств та інших центральних органах державної виконавчої влади створюються служби охорони праці.

Реалізація державної політики охорони здоров'я покладається на органи державної виконавчої влади. Спеціально уповноваженим центральним органом державної виконавчої влади, що здійснює контроль і нагляд за додержанням санітарного законодавства, державних стандартів, критеріїв та вимог, спрямованих на забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, є Міністерство охорони здоров'я України. Державну санітарно-епідеміологічну службу становлять органи, установи і заклади санітарно-епідеміологічного профілю Міністерства охорони здоров'я України, відповідні установи, заклади, частини і підрозділи Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Служби безпеки України.

Особисту відповідальність за реалізацію державної політики в галузі охорони праці та охорони здоров'я несе Президент України.

Велика кількість державних та відомчих нормативно-правових актів, які регламентують організацію роботи з охорони праці, зокрема, в навчальних закладах, з одного боку, дозволяє забезпечити необхідний рівень безпеки життєдіяльності учасників навчально-виховного процесу, з іншого - спричиняють надмірну кількість

приводів для здійснення перевірок дотримання вказаних нормативно-правових актів з боку контролюючих органів.

Проблема забезпечення безпеки в установах і закладах освіти полягає у необхідності координації дій усіх зацікавлених сторін в реалізації державної політики у галузі охорони праці, і як наслідок - забезпечення охорони життя і здоров'я учасників навчально-виховного процесу.

Отже, з метою оптимізації діяльності зі здійснення державного контролю в галузі освіти взагалі та в сфері охорони праці й забезпечення безпеки життєдіяльності зокрема органу управління освітою необхідно здійснювати координацію перевірок всіх органів і інстанцій відповідно до плану:

- збирання планів перевірок відповідних органів і інстанцій (жовтень, листопад);
- складання плану комплексних перевірок закладів освіти (грудень);
- доведення плану комплексних перевірок до всіх суб'єктів здійснення державного контролю та закладів освіти (грудень);
- узгодження всіх напрямлень на перевірку закладів освіти управлінням освіти (постійно).

Висновки. На основі аналізу діючого законодавства з питань здійснення державного контролю за діяльністю навчальних закладів, охорони праці та безпеки життєдіяльності, аналізу реального стану в галузі здійснення державного контролю за діяльністю навчальних закладів, зокрема, у сфері охорони праці та безпеки життєдіяльності, встановлено, що найбільший дискомфорт у педагогічних та інших працівників навчальних закладів міста викликає кількість різноманітних перевірок, які здійснюють безліч органів влади та нагляду. Запропоновано проводити координацію роботи відповідних органів в галузі організації державного контролю, узгоджувати всі перевірки управлінням освіти з метою забезпечення комфортних, безпечних та нешкідливих умов роботи та навчання, зменшення відволікання учасників освітнього процесу від організації навчально-виховної діяльності.

Література

1. Конституція України [прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради 28 червня 2003 р.]: Закон України.- від 28.06.2003 р. № 254к/96-ВР// Відомості Верховної Ради України. – 2003. - № 30. – С.141.
2. Про загальну середню освіту: Закон України від 13.05.1999 № 651-ХІV // ВВР України. – 1999. - № 28. - С.230
3. Про освіту: Закон України від 23.05.1991 № 1060-ХІІ // ВВР УРСР. – 1991.- № 34.- С.451
4. Про охорону праці: Закон України від 14.10.1992 № 2694-ХІІ// ВВР України.- 1992.- №49.- С.668.
5. Про пожежну безпеку: Закон України від

17.12.1993 № 3745-ХІІ// ВВР України.- 1994.- №5.- С.21

6. Кодекс законів про працю України: Кодекс Законів України від 10.12.1971 № 322-VIII // ВВР УРСР. – 1971. - додаток до № 50. - С. 375

7. Про затвердження Порядку здійснення державного контролю за діяльністю навчальних закладів [Електронний ресурс]: наказ Міністерства освіти і науки України від 25.01.2008 №34. – Режим доступу: <http://osvita.ua/legislation/other/2606/>

8. Про затвердження Положення про Державну інспекцію навчальних закладів України [Електронний ресурс]: Указ Президента України від 08.04.2011 № 438/2011. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/438/2011>

9. Про деякі заходи з дерегулювання підприємницької діяльності [Електронний ресурс]: Указ Президента України від 23.07.1998 № 817/98. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/817/98>

10. Про затвердження Порядку контролю за здійсненням органами місцевого самоврядування делегованих повноважень органів виконавчої влади [Електронний ресурс]: Постанова Кабінету Міністрів України від 09.03.1999 №339. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/339-99-p>

11. Про створення Національної ради з питань безпечної життєдіяльності населення [Електронний ресурс]: Постанова Кабінету Міністрів України від 15.09.1993 №733. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/733-93>

12. Бойко Р.Б. Правовий аспект охорони праці: міжнародний досвід для України [Електронний ресурс]: – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/VAAU/2011_3/text/11brbmdu.pdf

13. Збірник нормативних документів з безпеки життєдіяльності.- 3-41 К.: Основа, 2007.- 944с.

14. Пальчиков В.І. Правові проблеми удосконалення організаційної діяльності у сфері освіти [Електронний ресурс]: Рукопис. – Режим доступу: <http://avtoferat.net/content/view/2397/9>

15. Паращенко Л.І. Механізми державного управління розвитком загальної середньої освіти в Україні [Електронний ресурс]: Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління. - Режим доступу: <http://mydisser.com/ua/catalog/view/386/822/11544.htm>

16. Стеценко С. Г. Адміністративне право України / Навчальний посібник-К Атіка, 2007 - 624 с

17. Хохленко О.М. Адміністративно-правове забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій у сфері освіти [Електронний ресурс]: Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. - Режим доступу: <http://mydisser.com/ua/catalog/view/6/352/6976.html>

References

1. Konstitucija Ukraini [priijnjata na p'jatij sesii Verhovnoi Radi 28 chervnja 2003 r.]: Zakon Ukraini.- vid 28.06.2003 r. № 254k/96-VR// Vidomosti Verhovnoi Radi Ukraini. – 2003. - № 30. – S.141.
2. Pro zagal'nu serednju osvitu: Zakon Ukraini

vid 13.05.1999 № 651-XIV // VVR Ukraïni. – 1999. - № 28. - S.230.

3. Pro osvitu: Zakon Ukraïni vid 23.05.1991 № 1060-XII // VVR URSS. – 1991.- № 34.- S.451

4. Pro ohoronu praci: Zakon Ukraïni vid 14.10.1992 № 2694-XII// VVR Ukraïni.- 1992.- №49.- S.668.

5. Pro pozhezhnu bezpeku: Zakon Ukraïni vid 17.12.1993 № 3745-XII// VVR Ukraïni.- 1994.- №5.- S.21.

6. Kodeks zakoniv pro pracju Ukraïni: Kodeks Zakoniv Ukraïni vid 10.12.1971 № 322-VIII // VVR URSS. – 1971. - dodatok do № 50. - S. 375.

7. Pro zatverdzhennja Porjadku zdijsnennja derzhavnogo kontrolju za dijaldnistju navchal'nih zakladiv [Elektronnij resurs]: nakaz Ministerstva osviti i nauki Ukraïni vid 25.01.2008 №34. – Rezhim dostupu: <http://osvita.ua/legislation/other/2606/>.

8. Pro zatverdzhennja Polozhennja pro Derzhavnu inspekciu navchal'nih zakladiv Ukraïni [Elektronnij resurs]:Ukaz Prezidenta Ukraïni vid 08.04.2011 № 438/2011. – Rezhim dostupu: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/438/2011>.

9. Pro dejaki zahodi z dereguljuvannja pidpriemnic'koï dijaldnosti [Elektronnij resurs]:Ukaz Prezidenta Ukraïni vid 23.07.1998 № 817/98. – Rezhim dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/817/98>

10. Pro zatverdzhennja Porjadku kontrolju za zdijsnennjam organami miscevego samovrjaduvannja delegovanih povnovazhen' organiv vikonavchoï vladi [Elektronnij resurs]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 09.03.1999 №339. – Rezhim dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/339-99-p>

11. Pro stvorennya Nacional'noï radi z pitan' bezpechnoï zhittedijaldnosti naselennja [Elektronnij resurs]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 15.09.1993 №733. – Rezhim dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/733-93>.

12. Bojko R.B. Pravovij aspekt ohoroni praci: mizhnarodnij dosvid dlja Ukraïni [Elektronnij resurs]:– Rezhim dostupu: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/VAAU/2011_3/text/11brbmd.pdf

13. Zbirnik normativnih dokumentiv z bezpeki zhittedijaldnosti.- 3-41 K.: Osnova, 2007.- 944 s.

14. Pal'chikov V.I. Pravovi problemi udoskonalennja organizacijnoï dijaldnosti u sferi osviti [Elektronnij resurs]: Rukopis. – Rezhim dostupu: <http://avtoreferat.net/content/view/2397/9>

15. Parashhenko L.I. Mehanizmi derzhavnogo upravlinnja rozvitkom zagal'noï seredn'oi osviti v Ukraïni [Elektronnij resurs]: Disertacija na zdobuttja

naukovogo stupenja doktora nauk z derzhavnogo upravlinnja. - Rezhim dostupu: <http://mydisser.com/ua/catalog/view/386/822/11544.htm>

16. Stecenko S. G. Administrativne pravo Ukraïni / Navchal'nij posibnik-K Atika, 2007 - 624 s.

17. Hohlenko O.M. Administrativno-pravove zabezpechennja dijaldnosti miscevih derzhavnih administracij u sferi osviti [Elektronnij resurs]: Disertacija na zdobuttja naukovogo stupenja kandidata juridichnih nauk. - Rezhim dostupu: <http://mydisser.com/ua/catalog/view/6/352/6976.html>

Грицко Ю.В. ИССЛЕДОВАНИЕ ПРОБЛЕМ, СВЯЗАННЫХ С ОСУЩЕСТВЛЕНИЕМ ГОСУДАРСТВЕННОГО КОНТРОЛЯ НАД ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ

В статье проведен анализ действующего законодательства в сфере осуществления государственного контроля над деятельностью учебных заведений в общем и по вопросам обеспечения безопасных и невредных условий организации учебно-воспитательного процесса в частности. Выявлены проблемы, связанные с количеством и несогласованностью проверок. Предложены пути совершенствования методов осуществления контроля над деятельностью учебных заведений.

Ключевые слова: *государственный контроль, учебные заведения, безопасность жизнедеятельности.*

Gritseko Y. STUDY OF THE PROBLEMS ASSOCIATED WITH THE IMPLEMENTATION OF STATE CONTROL OVER THE ACTIVITIES OF EDUCATIONAL INSTITUTIONS

This article analyzes the current legislation in the field of state control over the activities of educational institutions in general, and on the provision of safe and harmless conditions of the organization of the educational process in particular. The problems associated with the number of inspections and inconsistency. The ways to improve the methods of monitoring the activities of educational institutions.

Keywords: *government control, education, life safety.*

Гриценко Ю.В. – головний спеціаліст відділу організаційно-педагогічної діяльності управління освіти Луганської міської ради, julia69lg@mail.ru.